

[Arbejdsministeren.]

spørgsmål rejser sig, og derfor vil man altså se, at på dette som på mange andre områder er det i og for sig ikke i tilknytning til grunduddannelsernes planlægning og administration, at inspirationen til efteruddannelserne dukker op, men i de ressortområder, hvor man har de tilsvarende arbejdsmæssige problemer.

Det betyder ikke, at man ikke skal have et nøje samarbejde med de egentlige uddannelsesmyndigheder. Jeg vil snarere sige tværtimod, for det er jo også en kendsgerning, at megen inspiration til uddannelsesplanlægningen, også på grunduddannelsernes område, stammer fra de problemer, man støder på, når man planlægger efteruddannelserne. Også af den grund er der behov for et nøje samspil mellem efteruddannelser og grunduddannelser, også mellem de ressortministerier, der har med de pågældende områder at gøre.

Det, der er tilfældet med forvaltningshøjskolens placering, er, at placeringen er sket efter aftale mellem undervisningsministeriet og planlægningsrådet for de højere uddannelser på den ene side, administrationsdepartementet og mig på den anden side, og i det omfang der kommer ændrede forudsætninger, kommer vi tilbage til spørgsmålet om ressortplaceringen. Det er ikke noget, der er afgjort én gang for alle.

Jeg kan sige til hr. Valbak, at forvaltningshøjskolen ikke skal være og heller ikke er opsamlingssted for uddannelser, som foregår andre steder. At der er tale om en løbende tilpasning og afretning institutionerne imellem, er klart.

Hr. Ømann var inde på spørgsmålet, om lærerrekruttingen er tilfredsstillende. Det er mit indtryk, at det ikke er vanskeligt at skaffe tilstrækkeligt med gode lærerkræfter til forvaltningshøjskolen. Men det siger sig selv, at i det omfang virksomheden udvides, og i det omfang den særlig udvides de steder i landet, hvor det er vanskeligt at skaffe lærerkræfter, foreligger der et problem, og det er givet, at det må tages op. Vi kan måske se på det i udvalget.

Valbak: Jeg vil gerne takke ministeren for den replik, han er kommet med. Jeg er enig med ham et langt stykke vej i de betragtninger, han er kommet med.

Når jeg har taget ordet, er det egentlig, for at en misforståelse på et ganske bestemt punkt ikke skal brede sig. Mine udtalelser i indledningen skulle ikke forstås sådan, at jeg ville diskutere forvaltningshøjskolens ressortforhold; jeg ville derimod gøre opmærksom på, at der er opgaver, som muligvis nu eller på et senere tidspunkt burde henhøre under andre undervisningsområders ressort.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om statsstøtte til visse private skoler.

(Lovforslaget (nr. 39) findes i tillæg A. sp. 1.193, fremsættelsen i tidenden sp. 187).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Karl Max Rasmussen: Før sommerferien vedtog folketingsretten tre love: loven om ændring af lov om fritidsundervisning m. v., lov om gymnasieskoler og lov om højere forberedelseseksamen, loven om folkehøjskoler, husholdningsskoler og efterskoler og loven om friskoler og private realskoler m. v. Forud for vedtagelsen var gået en grundig udvalgsbehandling, og forslagene blev vedtaget enstemmigt.

Under udvalgsarbejdet blev spørgsmålet om tilskud til renter af lån og til leje af lokaler gjort til genstand for en nærmere drøftelse, som endte med, at ministeren på initiativ af hr. Orla Møller fremsatte ændringsforslag om, at disse spørgsmål toges ud af lovene, og at der i stedet blev fremsat forslag om ændring af støttelovene, så der skaffedes hjemmel dér, hvor det hørte hjemme. Det er en sådan ændring, der i dag er til